

ประวัติโรงเรียนจ่งฮั่วโฮะเซียว

ประวัติโดยย่อ

ด้วยอุดมการณ์อันแรงกล้าและสูงส่งของคณะกรรมการสมาคม การศึกษากันตั้งในอดีต โดยการนำของนายลิ้ม มาฉาย ในปี พ.ศ.๒๔๖๓ ได้จัดซื้อที่ดินจากหลวง อินทร์ จำนวนเนื้อที่ ๒ ไร่เศษ ได้บริจาคให้เป็นที่ตั้งโรงเรียนเพื่อสอนภาษาจีน ซึ่งได้อนุญาตให้ จัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๖๓ โดยใช้ชื่อ “โรงเรียนต่งฮั่วฮักเฮา”

ต่อมา พ.ศ.๒๔๘๒ ได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นบุกไทยจึงต้อง ยุบเลิกโรงเรียน ต่งฮั่วฮักเฮา ซึ่งสอนภาษาจีนไปใน พ.ศ. ๒๔๙๐ คณะกรรมการสมาคม การศึกษากันตั้งจึงได้ขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียนประชาวิทยาขึ้นแทน เมื่อสงครามสงบลง คณะกรรมการสมาคมการศึกษากันตั้งยังต้องการให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป ทั้งนี้เพื่อ ประโยชน์เกี่ยวกับกิจการค้า ด้วยความฉลาดและมีปฏิภาณที่รวดเร็ว จึงได้ขออนุญาตจัดตั้ง โรงเรียนเพื่อสอนภาษาจีนอีกครั้ง โดยอาศัยใบอนุญาตเดิมของโรงเรียน ต่งฮั่ว ฮักเฮา และได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๙๐ ตั้งชื่อใหม่ตามภาษาจีน กลางชื่อ จ่งฮั่วโฮะเซียว และใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการแผน ๒๓ (ข) คือใช้เวลาเรียน ๑ วัน เรียนภาษาจีน ๔ ชั่วโมง ภาษาไทย ๑ ชั่วโมง โดยใช้ศาลเจ้าฮกเกี้ยนเป็นสถานที่ทำการ สอนครั้งแรก ในขณะเดียวกันได้จัดสร้างอาคารเรียนชั่วคราวหลังคาจากรวม ๕ ปี ครั้งสุดท้ายมี ครู ๓ คน แต่ผู้ปกครองไม่นิยมส่งนักเรียนเข้าเรียน

ต่อมาปี พ.ศ.๒๔๙๕ จึงต้องขอเปลี่ยนหลักสูตรเป็นหลักสูตรเทียบ ประถมศึกษา ใช้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาเลือก สอนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ ๑๐ ชั่วโมง โดยไม่ขอรับ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ต่อมาขอเปลี่ยนเป็นสอน ๕ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ เพื่อขอรับเงิน อุดหนุน ครั้นถึงปี พ.ศ.๒๕๐๐ ทางราชการให้โรงเรียนจ่งฮั่วโฮะเซียวย้ายออกจากบริเวณ โรงเรียนประชาวิทยา เพราะโรงเรียนสองโรงอยู่ในบริเวณเดียวกันไม่ได้ คณะกรรมการโดยนาย ยาว จางวาง เป็นประธานได้ลงมติให้ นายเลิศ จิโรจน์กุล ผู้จัดการโรงเรียนประชาวิทยาไปติดต่อ ขอซื้อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนจ่งฮั่วโฮะเซียวปัจจุบัน จากผู้จัดการมรดกของพระยารัษฎานุ ประดิษฐ์ เนื้อที่ ๖ ไร่เศษ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ (สองหมื่นบาท) แล้วได้รับจัดสร้างอาคาร เรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑๒ ห้อง โดยอาศัยทุนจากพ่อค้า ประชาชนจากการจัดงาน เทศกาลตรุษจีนและจากการออกร้านในงานตรุษจีนของคณะครู นักเรียน

พ.ศ.๒๕๐๒ ได้ย้ายจากโรงเรียนประชาวิทยามาเข้าเรียนที่ใหม่กิจการ ได้ดำเนินมาด้วยความเรียบร้อยและเจริญก้าวหน้า ทั้งอาคารเรียน สถานที่ หลักสูตรการเรียน การสอน จนกระทั่งบัดนี้รวมเวลา ๖๐ ปี

พ.ศ.๒๕๑๒ นายเปียงเจง ณ ระนอง ได้บริจาคที่ดินเพิ่มเติม
ให้ นายวิจิตร ปฏิเวธ นายกสมาคมการศึกษากันตัง มีอาณาเขตติดต่อกับที่ดินแปลงเดิม
อีก ๒ ไร่ ๓ งาน เป็นที่ดินทั้งหมด ๑๐ ไร่ ๒ งาน ๖๔ ตารางวา

พ.ศ.๒๕๒๑ กระทรวงศึกษาธิการได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๒๑) โรงเรียนได้ขออนุญาตขยายชั้นเรียน จากชั้นประถมศึกษาปีที่
๔- ๖ ซึ่งขยายชั้นเรียนปีละชั้นตามใบอนุญาตเลขที่ ๘๒/๒๕๒๑ และได้ขออนุญาตสอนภาษาจีน
กลางนอกหลักสูตร ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๖/๒๕๒๒ ลง
วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๒ ได้รับอนุญาตดังนี้

๑. ให้สอนภาษาจีนนอกหลักสูตรตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.๒๕๒๑
กระทรวงศึกษาธิการ

ได้สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง

๒. สอนภาษาจีนครั้งละ ๑ ชั่วโมง / วัน

๓. ใช้หลักสูตรภาษาจีนแบบเรียนภาษาจีน ชั้นประถมศึกษา ๑ - ๔ ปีละชั้นลำดับ
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๑ เป็นต้นไป เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๒๑

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ สอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชา
เลือกสัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง นอกจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรดังกล่าวแล้ว นายยาว จางวาง
เจ้าของโรงเรียนได้อนุญาติกของโรงเรียนให้เข้ากับสมาคมการศึกษากันตัง ตามคำร้องที่ ๒๕/
๒๕๑๙ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๙ ได้รับอนุญาตเป็นเจ้าของโรงเรียนจุ่งฮัวโชะเซียว ใน
นามสมาคมการศึกษา จัดตั้งโรงเรียนตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ.
๒๕๒๒ โดยใช้หลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ.๒๕๔๕ ทางโรงเรียนได้ขออนุญาตขยายชั้นเรียนในระดับ
มัธยมศึกษา และได้รับอนุญาตตามใบอนุญาตเลขที่ ตง.๐๓๖/๒๕๔๕ ให้เปิดสอนตั้งแต่ชั้น
อนุบาลศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ในปีการศึกษา ๒๕๔๕ ทางโรงเรียนได้ขออนุญาตเปิดสอนในระดับชั้น
มัธยมศึกษาตามใบอนุญาตเลขที่ ๐๒๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๖ โดยใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ.๒๕๔๗ นายสุทธิ เบญจกุล ผู้รับใบอนุญาตลาออก นาย
อัมพร ภาวโลทร เข้ารับหน้าที่ผู้รับใบอนุญาต นางสาวสุวรรณลี วีระพันธ์ รับหน้าที่
ผู้จัดการ และนายผจง สงคราม รับหน้าที่ครูใหญ่

พ.ศ.๒๕๔๘ นางสาวสุวรรณลี วีระพันธ์ ผู้จัดการลาออก นาย
อัมพร ภาวโลทร เข้ารับหน้าที่ผู้จัดการ ทางโรงเรียนได้ขออนุญาตเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ ๔) โดยใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช
๒๕๔๒